

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 19. februar 2014
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: SUMMSB
Sags nr.: 1306163
Dok nr.: 1393063

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 13. december 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 315 (alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 315:

"Der er antageligt i øjeblikket forskel på hhv. befolkningens og folketingsmedlemmers holdning til aktiv dødshjælp. Hvilke overvejelser og eventuelle initiativer giver det ministeren anledning til, og hvilke initiativer vil ministeren tage for at gøre de forskellige muligheder for palliativ hjælp, der allerede eksisterer i dag, mere synlige?"

Svar:

Der bliver med jævne mellemrum foretaget undersøgelser af befolkningens holdning til aktiv dødshjælp. Undersøgelserne viser ofte, at en stor del af befolkningen går ind for aktiv dødshjælp. Meget tyder dog på, at der er forskel på, hvordan man reagerer på et hypotetisk spørgsmål, og når der bliver tale om en konkret person, og spørgsmålet kommer tættere på den enkelte. Ligeledes kan manglende viden hos befolkningen om grænsen mellem aktiv og passiv dødshjælp - og hvad det reelt er muligt at gøre med passiv dødshjælp - føre til et svar, som bygger på urigtige forudsætninger.

Selve begrebet "aktiv dødshjælp" kan godt give anledning til misforståelser, hvis det alene læses og forstås sådan, at sundhedspersonalet aktivt skal hjælpe en døende patient i den sidste levetid. Det samme kan siges om begrebet "passiv dødshjælp".

En væsentlig del af forklaringen på forskellen mellem Folketingets og befolkningens holdning til aktiv dødshjælp er imidlertid efter min opfattelse også et manglende kendskab til, hvilke muligheder den gældende lovgivning allerede giver med hensyn til at kunne hjælpe patienten aktivt, når døden er forestående, og hvordan patienten kan udøve sin selvbestemmelsesret.

Der er tilsyneladende ikke et bredt kendskab i befolkningen til hvilke former for palliativ behandling, der kan gives i livets sidste fase. Palliativ betyder lindrende, og det er netop lindrende og ikke helbredende behandling, der er tale om. Det drejer sig både om medicin og om behandling af patientens psykologiske behov.

Der synes heller ikke at være et bredt kendskab i befolkningen til de muligheder, som den nuværende lovgivning allerede giver. Lægen kan afstå fra at iværksætte eller fortsætte livsforlængende behandling, og lægen kan anvende den nødvendige smertestillende og beroligende medicin, også selvom det kan

medføre en tidligere død end ellers. Det er det, der i dag kaldes passiv døds-hjælp. Patienten kan desuden selv afvise livsforlængende behandling, ligesom livstestamenteordningen giver mulighed for at give forhåndstilkendegivelser med hensyn til afvisning af livsforlængende behandling i tilfælde, hvor patienten ikke længere er habil.

Sundhedsstyrelsen har til brug for besvarelsen af spørgsmålet oplyst, at styrelsen vurderer, at ikke bare befolkningen, men også nogle læger, har behov for information om, hvilke muligheder den eksisterende lovgivning giver og særligt, hvad det giver af praktiske muligheder for at hjælpe patienterne.

Derfor har Sundhedsstyrelsen i 2012 og 2014 udgivet to vejledninger, som beskriver adgangen for henholdsvis læger og patienter til at fravælge livsforlængende behandling på sygehuse og uden for disse.

På baggrund af hørings svarene til den seneste vejledning har Sundhedsstyrelsen imidlertid planlagt, at vejledningen skal følges op af to pjecer rettet til de praktiserende læger og borgerne. Pjecerne skal i overordnede rammer beskrive lægernes og borgernes muligheder for at fravælge livsforlængende behandling, og hvor der kan indhentes yderligere information og vejledning.

Jeg hilser dette initiativ meget velkommen og håber, at pjecerne kan være med til at gøre de muligheder, den gældende lovgivning allerede giver med hensyn til palliativ hjælp, mere synlige over for læger og befolkningen.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Mie Saabye